

עין משפט נר מצוה

כז א מיי פרק ז מהלכות מוסריה כפרה הלכה ב:
בחב ב מיי פייז מהלכות ספול העוקשין הלכה ו:

שיטה מקובצת

לא כיפר מתנות הראש. פי' בקונט' ויציא לוג אחר ויתן מתנות הראש. פי' הקונטרס ויציאו לוג אחר כו'. ולא נהירא דהא אמרינן בס' הוציאו לו (דף סה.) נספר הלוג אחר שגמר מתנותיו) של הכונות דברי הכל המתנות הראש לא מעכבות. (אלא גרסא) דמעיקרא קשה (איתא) כיפר גברא הלגין מן הסורין, לא כיפר קמי שמיא שלא עשה מן היתומא, ודמי ודחא) לא מקרי לא כיפר כפיטין בן כרת כו'. (אלא כיפר מן הכונות לא כיפר) מתנות הראש קמי שמיא(ו') ולא עשה כרת מזה רוח לזיוור, אבל להציא לוג אחר לכ"ע לא נ"ל. והא חבא ידעיה דראחור הפרישה הוא. פי' ויכלו (מן המנהג וגו'. וקא' א"י)ן (מ"ט) מאי פשיט אנשינו, הוא כפי מדרב שאין בו כרת ושפטי ליה מכתא. וי"ל דהוא פשיט מ"ט' מוקדמא שזאז ממכר כדבר שיש בו כרת כו'. (ובדרב שאין בו י' אם עשה לגדלו.) מ"מ קשה דתפשוט מן קן מכתא דעשה דלחחר הפרשה מכתרת, ולגילי משמע דפשיטא ליה מכתא(ו) (דלא) מהני. ועוד קשה דהוא אכל חלה ממי הכה דכתיב (מכרז' ב. ג.) ולא ישימאלו את מתניהם וכתיב (סע' יט.) את (מתקל) (מסבין) ר' ינאי ונכתבה וגו'. (בב' ונבין) דקשי' בטומאת הגוף (כרת חילא) אבל עשה חילא עד שיציא קרבן אחר אצל קשה על זה דלא הוי ליה לתרץ רק התם כתיב והנותר וגזי' סמיכה לא כתיב והנותר וז"ל דהתם ה"פ מתנות הראש לא מעכבי דכיון שקיצל מדס האשם ומן השמן על הכהונות אינו קרוי עוד ממוסר כפירים אלא מותר לאכלו בקדשים וליכנס למקדש דמנחם שני נמי קרוי קרבן כדאמר פרק צת שמאי (לקמן מד:) לכל קרבנס לרבות לוג שמן של מזורע ולכן לכל הפחות צריך י' ליתן על הכהונות קודם שיהא מותר דקשים. צריך:

וליקין ולימא ליה לקרא דבי כתיבא בזה אחר זה בתיבא. הא לא פריך דלימא ליה לקרא שלא חייב להציא שנים אלא כשהפריש בזה אחר זה אצל הפריש שנים בבת אחת (אינו חייב) [א] שזו אינו קושיא דלפ"י הפריש שנים בבת אחת נהי כשקרב האחד לא מהני השני שהופרש עמו מכל מקום יכול להפריש [א] אחר כן ולהקריב ומועיל דלעולם חייבה תורה להציא שנים אלא הכי פריך דלטו מי לימא ליה לקרא דכי משתעי [צטריך להקריב צ'] דוקא כשמפריש בזה אחר זה י' וקשה ליפרך נמי דלטו מי לימא ליה לקרא דכי משתעי ע"י לב צ"ד ונראה דכלאז קרא הוה קשיא ליה משערי עגרת שעושין לב צ"ד שזינקה הוה להעמידם ולומר שהיו מפרישין אותן בזה אחר זה: **סב"ן מושבכתן צ"מה** שהן. בסוף פרק קמא דשזועות (דף יב:) אמרינן דשמואל סבר להא דר' יוחנן דהתם ובסמוך מייתי לה **ס**) אמר רבי יוחנן תמידין שלא הוצרכו לזכור לדברי ר"ש אין נפדין תמימים פירוש אלא מקיזין בגופן את המזבח כדקאמר התם לר' שמעון ופי' שם בקונט' דשמואל סבר לה להא דלמר רבי יוחנן לדברי ר"ש אין נפדין תמימים מקיזין בזה את המזבח דלמר דשמואל סבין מושכתן למה שהי' פי' סקינן השוחטן סתם מושכתן לקרבן שהופרשו ממחילה כגון עולת תמיד לעולת קיץ אע"פ שאין זה אותו קרבן כיון דמעיקרא עולה והשחא עולה ושהחא קשה מאי מייתי התם תניא נמי הכי מצרייתא הלא ממתני' דהתם הוה ליה לאיתויי ועוד דבהדיא מוכח בשמעתין דמילתיה דשמואל דווקא כרבנן דפלגי עליה דרבי שמעון דלית להו לב בית דין מתנה עליהן ויש פירושים ברש"י שמוגה בהן נראה צעירי דלא גרסינן הא דשמואל הכה דהא צפרק קמא דשזועות מוקמינן לה אליבא דמאן דלית ליה לב בית דין מתנה עליהן וזהו דוחק למחוק כל מילתיה דשמואל מן הספרים ועוד נראה שדברי הקונטרס סותרים או את זה שפירש סבין מושכתן למה שהן ראוין ועומדין כגון תמידין שלא הוצרכו לזכור שנקחו מתרומה ישנה והגיע אחד בניסן מקיזין בהן את המזבח ואף על גב דלשם תמידין נלקחו ולא לשם עולות נדבת זכור הואיל ולא חזו מו' לזיוור קרבי למאי דחזו משום דלב בית דין מתנה עליהן אם הוצרכו הוצרכו ואם לאו יקיצו בזה את המזבח והנאה צעירי דלא גרסי' לה להא דשמואל הכה דהא מוקמינן ליה בפ"ק דשזועות (דף יב:) אליבא דמאן דלית ליה לב בית דין מתנה עליהן: לצדרי

ו:

לא כיפר מתנות הראש. פי' בקונט' ויציא לוג אחר ויתן מתנות הראש ולר' עקיבא צריך להתחיל בכהונות ותימה דבסוף הוציאו לו (יומא דף סא.) משמע דלכולי עלמא אין מתנות הראש מעכבות ואפילו נשפך הלוג דפלגי התם ר"א ור"ש ורבנן בנתן מקלם מתנות שצבהונות ונשפך הלוג וקמתי ספא גמר מתנות שצבהונות ונשפך הלוג דברי הכל מתנות שצדאש אינן מעכבות [ב] כלל דאין צריך להציא אחר דצענין אחר אי אפשר לפרש וחו' דלא כתנאי דהכא וז"ל דלר' יוחנן בן נורי נמי אין מעכבות כלל ואין צריך לעשותן ומעיקרא ס"ד לא כיפר קמי שמיא אפילו מה שעשה כבר כגון מתנות כהונות עזמן אע"פ שנתן אין בהן ריגוי גמור לפי שחסר מתנות הראש אע"י דלא מעכבי כמו שאמר לעיל שקרבן שעשה לא כיפר קמי שמיא בשביל סמיכה שלא עשה אע"י דלא מעכבת והדר מסיק ומתן [א] בזהונות שכבר עשה כיפר לגמרי שיש בהן ריגוי גמור אבל מתנות הראש לא כיפר קמי שמיא ואין צריך לעשותן דכתיב והנותר וגו' וכן הקרבן כשר וכיפר על כל עשה שקודם לכן אצל סמיכה לא כיפר דהוא לאחר הפרשה עד שיציא קרבן אחר אצל קשה על זה דלא הוי ליה לתרץ רק התם כתיב והנותר וגזי' סמיכה לא כתיב והנותר וז"ל דהתם ה"פ מתנות הראש לא מעכבי דכיון שקיצל מדס האשם ומן השמן על הכהונות אינו קרוי עוד ממוסר כפירים אלא מותר לאכלו בקדשים וליכנס למקדש דמנחם שני נמי קרוי קרבן כדאמר פרק צת שמאי (לקמן מד:) לכל קרבנס לרבות לוג שמן של מזורע ולכן לכל הפחות צריך י' ליתן על הכהונות קודם שיהא מותר דקשים. צריך:

וליקין ולימא ליה לקרא דבי כתיבא בזה אחר זה בתיבא. הא לא פריך דלימא ליה לקרא שלא חייב להציא שנים אלא כשהפריש בזה אחר זה אצל הפריש שנים בבת אחת (אינו חייב) [א] שזו אינו קושיא דלפ"י הפריש שנים בבת אחת נהי כשקרב האחד לא מהני השני שהופרש עמו מכל מקום יכול להפריש [א] אחר כן ולהקריב ומועיל דלעולם חייבה תורה להציא שנים אלא הכי פריך דלטו מי לימא ליה לקרא דכי משתעי [צטריך להקריב צ'] דוקא כשמפריש בזה אחר זה י' וקשה ליפרך נמי דלטו מי לימא ליה לקרא דכי משתעי ע"י לב צ"ד ונראה דכלאז קרא הוה קשיא ליה משערי עגרת שעושין לב צ"ד שזינקה הוה להעמידם ולומר שהיו מפרישין אותן בזה אחר זה: **סב"ן מושבכתן צ"מה** שהן. בסוף פרק קמא דשזועות (דף יב:) אמרינן דשמואל סבר להא דר' יוחנן דהתם ובסמוך מייתי לה **ס**) אמר רבי יוחנן תמידין שלא הוצרכו לזכור לדברי ר"ש אין נפדין תמימים פירוש אלא מקיזין בגופן את המזבח כדקאמר התם לר' שמעון ופי' שם בקונט' דשמואל סבר לה להא דלמר רבי יוחנן לדברי ר"ש אין נפדין תמימים מקיזין בזה את המזבח דלמר דשמואל סבין מושכתן למה שהי' פי' סקינן השוחטן סתם מושכתן לקרבן שהופרשו ממחילה כגון עולת תמיד לעולת קיץ אע"פ שאין זה אותו קרבן כיון דמעיקרא עולה והשחא עולה והשחא קשה מאי מייתי התם תניא נמי הכי מצרייתא הלא ממתני' דהתם הוה ליה לאיתויי ועוד דבהדיא מוכח בשמעתין דמילתיה דשמואל דווקא כרבנן דפלגי עליה דרבי שמעון דלית להו לב בית דין מתנה עליהן ויש פירושים ברש"י שמוגה בהן נראה שדברי הקונטרס סותרים או את זה שפירש סבין מושכתן למה שהן ראוין ועומדין כגון תמידין שלא הוצרכו לזכור שנקחו מתרומה ישנה והגיע אחד בניסן מקיזין בהן את המזבח ואף על גב דלשם תמידין נלקחו ולא לשם עולות נדבת זכור הואיל ולא חזו מו' לזיוור קרבי למאי דחזו משום דלב בית דין מתנה עליהן אם הוצרכו הוצרכו ואם לאו יקיצו בזה את המזבח והנאה צעירי דלא גרסי' לה להא דשמואל הכה דהא מוקמינן ליה בפ"ק דשזועות (דף יב:) אליבא דמאן דלית ליה לב בית דין מתנה עליהן: לצדרי

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

לא כיפר קמי שמיא. לנחת רוח לקונו דלא עבד מזוה מן המזבחר: **אם נתן.** שיריים על ראש מזורע כיפר כו' [ו] דכפרה אלתמות הראש כתיבא: **שירי מזוה סן.** דכתיב והנותר הלךך הוי כשפיכת שירי הדס דחטאת דלא מעכבי דללקמן (דף נב:) **לא כיפר מסנות הראש.** ויציא לוג אחר ויתן מתנות הראש. ולר' עקיבא צריך שיתחיל בכהונות: **כצאי עגרתם שלמים יניאו.** והיצי תנא ספא דמילתיה על טומאת מקדש וקדשיו והלא חובה ללחם הן זבין ו להסיר את החדש במקדש למנחות ולזבוכים: **שעירי עגרתם.** גבי עגרתם כתיבי שני שעירים חד צמורת כהנים ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת וחד בחומש הפקודים למוספין וקיימא לן בצמכת שזועות (דף ג.) שעירי הרגלים זבין על טומאת מקדש וקדשיו שאין בה ידיעה לא בתמילא ולא בסוף: **שני למה קרב.** והלא ראשון כיפר [ו] לטומאה שלפניו: **צין זה לזו.** קס"ד צין הקרבתו של זה להקרבתו של זה: [ראויים היו ישראל כו'. דכל עשה] בצסק חוטאין קיימי: **אלא שחיפר הכסוב.** חסך [ו]

מעוניהם ולא דקדק אחריהם לפי שחם על ממונס וחזירו ממכתם מנחות (דף עו:) מפני החיסכון [ו] ומפני מאי מפני החיסכון המורה חסה על ממונס של ישראל: **והא הכה.** דטומאה שאייעה צין זה לזה עשה דלאחר הפרשה הוא שהי מאתמול הופרשו וקמתי דשני מכפר. טומאת מקדש וקדשיו עשה נמי הוא דכתיב וישלחו מן המחנה וגו' (במדבר ה:) **אי דאפרשינו צנתם אחד חס נמי.** דלא מכפר שני אמידו ואין צריך לצא: **הכה צמאי עסקינן.** דהוצרך שני לצא דאפרשינן [ו] בזה אחר זה והאי שאורעה צין זה לזה דקמתי שאורעה אתמול צין הפרשמו של זה להפרשמו של זה ולעולם אעשה דלאחר הפרשה לא מכפר: **וליקוס ולימא ליה כו'.** בתמיה אפשר שלא צא הכתוב אלא לך והלא בכל שנה הנצרכי [א] שנים: **לב צים דין.** (העם) העוסקין בצרכי זכור מתנה עליהן שאפ"י יפרישו [א] הכהנים בבת אחת לא תהא הפרשת האחרון הפרשה עד סמוך להקרבתו כדי שיהא רחוי שני זה לצא על טומאה שאורעה בינתיים: **קרבנות זכור סבין.** השוחטין מושכתן למה שהן ראויים ועומדין אפילו לא ידע השוחט מה הן (אף) [א] כגון תמידין שלא הוצרכו לזכור שניקחו מתרומה ישנה והגיע אחד בניסן משזוה להציא מן הדס כדלמרינן בראש השנה (דף יד.) שוחטין וכשרין לקץ המזבח כדין שאר מותר תרומת כסף הנשאר בקופות הדמיונה כשמגיע אחד בניסן שמקיזין זו את המזבח ואע"י דלשם תמידין נלקחו ולא לשם עולת נדבת זכור כגון קיץ המזבח הואיל ולא חזו לתמידין קרבי למאי דחזו משום דלב צ"ד מתנה עליהן אם הוצרכו ואם לאו יקיצו בזה את המזבח ונראה צעירי דלא גרסי' לה להא דשמואל הכה דהא מוקמינן ליה בפ"ק דשזועות (דף יב:) אליבא דמאן דלית ליה לב בית דין מתנה עליהן: לצדרי

הישינום.) וצד' שזו שני עפי"י הגמ' דמנחות, ע"ש בתפסיה: [ח] צ"ל דאפרשינוהו (ש"ס:) [ב] כתי"פ חטאת: ציבור אחר של רש"י מנלא הצריכו הכתוב שנים ואפשר שלא תאריך טומאה בנתיים ודחתו הא דאז אכא: [י] ופירושו (וכי' בכתח"י ובכל דף הישינום:) [יא] בש"מ וצ"ק מוקדים מיבת או. אולם מהס"מ בחידושים ד"ה סבין מושכתן נראה בדיקא דבי' פירושים הס כצש"י וגרסי' מיבת או, עיינש וצ"ע: [ב] מעכבות, וכעין או קתני ההם גבי מנחות של פר ושעיר של יחז"כ וחיזינו דאינן מעכבות כלל כו', כל"ל (ש"ס:) [ג] דמתן (ש"ס:) [ד] וצ"ל חזיבטין, וכן בסמוך (יבנ"ץ, וכת' בכתח"י ובכל דף

הישינום.) וצד' שזו שני עפי"י הגמ' דמנחות, ע"ש בתפסיה: [ח] צ"ל דאפרשינוהו (ש"ס:) [ב] כתי"פ חטאת: ציבור אחר של רש"י מנלא הצריכו הכתוב שנים ואפשר שלא תאריך טומאה בנתיים ודחתו הא דאז אכא: [י] ופירושו (וכי' בכתח"י ובכל דף הישינום:) [יא] בש"מ וצ"ק מוקדים מיבת או. אולם מהס"מ בחידושים ד"ה סבין מושכתן נראה בדיקא דבי' פירושים הס כצש"י וגרסי' מיבת או, עיינש וצ"ע: [ב] מעכבות, וכעין או קתני ההם גבי מנחות של פר ושעיר של יחז"כ וחיזינו דאינן מעכבות כלל כו', כל"ל (ש"ס:) [ג] דמתן (ש"ס:) [ד] וצ"ל חזיבטין, וכן בסמוך (יבנ"ץ, וכת' בכתח"י ובכל דף

מסורת הש"ס

(א) נגעים פי"ד משנה י"ג, [ב]משנה חטא פן השמן, והיינו קרא דכתיב צפרשת מזורע י"ד פסוק כ"ט והנותר מן השמן אשר על קץ וגו' לכפר עליו לפני ה'. וכן העמיקו חילקוט. ודע דלעיל בקרא י"ח כתיב והנותר בשמן אשר על קץ וגו' וכפר עליו הסבין לפני ה'), (א) ח"כ מצורע פי"ג הי"ב., (ד) מוספתא דשזועות פי"א ה"א, וישם בשינוי לשון., (ס) תוספתא שם, ירוש' קידושין פי"ב ה"ו ושבורות פי"א ה"ד., (ו) כתרבות קו: שבורות יא: מנחות עט:, (ז) שזועות פי"א: ירוש' שקלים פי"ד ה"א, (ט) מנחות עט:, (י) [שזועות יא: מנחות סס:], (י"א) ירוש' שם וביבמא פי"ה ה"א., (ט) מנחות סח:, (מ) [נעדר משך]:

תורה אור השלם

- ↑ והנותר בשמן אשר על קץ הבדן יתן על ראש המזבחר וכפר עליו הבדן לפני ייחודי: ויקרא יד, יח

הגהות הב"ח

- ↑ גמ' על קץ וגו' וכפר עליו הבדן לפני ה' אם נתן: (ג) שם דמעבי ליה לאיתויי: (ג) שם דלאחר הפרשה הוא וקא: (ד) רש"י ד"ה קרבנות ובי' אם הוצרכו הצריכו ואם לאו: (ה) תוב' ד"ה סבין ובי' מייתי לה להא דלמר ר' יוחנן: (ו) באד"ז שחם משכתן סבין מעולה ובי':

מוסף רש"י

שירי מצוה דין. מתנות כהונות קריינן שיריים דכתיב וכו' וממר השמן וגו' ומתנות הראש קריינן שירי שיריים דכתיב וכו' והנותר כשיריים השלמים יתן על ראש המזבה, (יומא סא.) לב בי"ד. של כהנים (שוחט ומסח.) בכתח"י לב בי"ד מתנה עליהן. נשעת לקום ובי' וכו' מילי לזיוור טמאין בי"ד לב (שבורות יא.) סבין מושכתן למה שהן. סבין השוחטן סתם מושכתן לקרבן שהופרש מתמלא לך ואפילו אין זה אותו קרבן עצמו, וכוונן עולת תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד עולה לקץ סוף אית רחוי למדין (שם יב:) תמידין שלא נעלם שנה היו נשחטים ארבע עולאים, דלמרינן צפרק מתמלא (מנחות עט:) אין שוחטין משנה עולאים המצוקרים בשנתם העולאים, וכן כל יום היו נעלן שנים ונעולס שנים אחרים ונעולס מתמיהן חוץ מיום אחרון של שנה שלא היו נעולס אחרים תמיד